

Öğlen Uyuyan Baykuş

Ebru Mina TOMURCUK

Öğlen Uyuyan Baykuş

Ebru Mina TOMURCUK

Fısıldayan Orman'ın kalbinde, eğrelti otlarının açıldığı ve çançiçeklerinin baş salladığı yerde, Küçük Baykuş adında küçük bir baykuş yaşırdı. Küçücük ve yuvarlaktı, yaklaşık bir çay fincanı kadardı; yumuşak altın-kahverengi tüyleri ve kocaman, yuvarlak kehribar gözleri vardı. Boynunda minicik mavi bir kurdele fiyonk taşırdı. Her sabah güneşin doğuşunu izler, sonra kendini sıcacık yuvasına sokup uyurdu.

Küçük Baykuş'un üç sincap arkadaşı vardı: Her zaman düzenli olan ve küçük yeşil yaprak bir çanta taşıyan Nutmeg; minik kırmızı atkısıyla zıpzip bir gri sincap olan Pip; ve meşe palamudu kabuğundan şapka takan bilge, açık kahverengi bir sincap olan Hazel. Gündüzleri sık sık onun ağacının yakınında oynarlardı ama Küçük Baykuş genellikle mışıl mışıl uyurdu. 'İyi geceler, Küçük Baykuş!' diye fısıldarlardı ve o rüyasında gülümserdi.

Güneşli bir sabah Pip, minik kırmızı atkısı dalgalanarak ağaç gövdesine tırmandı. 'Küçük Baykuş! Bugün büyük bir gündüz partisi veriyoruz! Meşe palamudu kurabiyeleri, böğürtlen suyu ve oyunlar olacak!' Küçük Baykuş'un kocaman kehribar gözleri umutla açıldı. 'Parti mi? Benim için mi?' diye sordu. 'Herkes için!' dedi Pip. 'Ama öğlen başlıyor ve sen o saatte uyuyorsun.'

Küçük Baykuş iç çekti. 'Ben her öğlen uyurum,' dedi yumuşak bir sesle. 'Baykuşlar gece uyanık olur, gündüz uyur. Gelmeyi çok isterdim ama güneş tepedeyken gözlerim çok ağırlaşıyor.' Tüylü kulak püsküllerini sarkıttı. 'Eğlenceyi kaçırmak istemiyorum.' Pip'in kuyruğu da sarktı. 'Ama seni orada istiyoruz!'

Pip hemen Nutmeg ile Hazel'i bulmaya kořtu. 'Küçük Baykuş partiye gelemeyecek çünkü öğlen uyuyor,' dedi. Nutmeg yeşil yaprak çantasını açıp davetiyelere baktı. 'Doğru,' dedi. 'Baykuşların farklı bir düzeni var. Bunu değiřtiremeyiz.' Hazel bilgece başını salladı. 'Ama parti saatini değiřtirebiliriz. Bir alacakaranlık partisi planlayabiliriz!'

Nutmeg'in parlak kara gözleri ışıldadı. 'Bir alacakaranlık partisi! Sadece Küçük Baykuş için!' dedi. 'Güneş batınca, o uyandığında yapacağız.' Pip heyecanla zıpladı. 'Yine oyunlar ve atıştırmalıklar olabilir!' Hazel gülümsedi. 'Ve Küçük Baykuş'a onun düzenini anladığımızı göstereceğiz. Dostluk, birbirimizin ihtiyaçlarını önemsemektir.'

O öğleden sonra üç sincap telaşla çalıştı. Nutmeg minik yapraklara yeni davetiyeler yazıp çantasına koydu. Pip meşe palamudu kurabiyeleri ve böğürtlenler topladı. Hazel sıcacık oturma yerleri için yumuşak yosun buldu. 'Ateş böcekleriyle süsleyeceğiz,' dedi Nutmeg. 'Akşamı aydınlatacaklar,' diye ekledi Hazel. 'Ve ay ışığında bir dans pistimiz olacak!' diye cıyıkladı Pip.

Her şey hazır olunca Nutmeg, Küçük Baykuş'un ağacına koştu ve bir dala yaprak bir davetiye bıraktı. Üzerinde şöyle yazıyordu: 'Bu Akşam Alacakaranlık Partisi! Oyunlar, Atıştırmalıklar ve Eğlence! Büyük Meşe'de. Yıldızlar Çıkınca.' Küçük Baykuş uykusunda kıpırdandı ve dışarı baktı. Davetiyeyi görünce kalbi sevinçle çırpındı. 'Benim için bir parti!' diye yumuşakça öttü.

Güneş batarken gökyüzü pembe ve mora döndü. Küçük Baykuş uyandı, küçük kanatlarını gerdi ve mavi kurdele fiyongunu düzeltti. Arkadaşlarının beklediği Büyük Meşe'ye uçtu. 'Geldin!' diye sevindi Pip, kırmızı atkısı solan ışıktaki parlıyordu. 'Bunu senin için planladık,' dedi Nutmeg. 'Çünkü sen bizim arkadaşımızsın,' diye ekledi Hazel.

Alacakaranlık partisi harikaydı. Ateş böcekleri minik fenerler gibi parıldıyordu. Meşe palamudu kurabiyeleri ve böğürtlen suyu vardı; Pip, 'sincaba kuyruk takma' gibi komik oyunlar düzenledi. Küçük Baykuş kıkırdadı ve keyifle öttü. 'Daha önce hiç partiye gitmemiştim!' dedi. 'Burada olman çok güzel,' dedi Nutmeg. 'Senin de eğlenmeni istedik.'

Küçük Baykuş'un içi sıcacık oldu. 'Öğlen uyuduğumu anladığınız için teşekkür ederim,' dedi. 'Herkes bunu yapmaz.' Hazel nazıkçe gülümsedi. 'Gerçek dostluk, günlerimiz ve gecelerimiz farklı olsa bile birbirimizi anlamaktır,' dedi. 'Seni önemsiyoruz, Küçük Baykuş.' Küçük baykuşun kehribar gözleri mutlu yaşlarla parladı.

Sonra Pip özel bir ikram çıkardı: üzerinde tek bir böğürtlen olan minicik bir meşe palamudu pastası. 'Her zaman öğlen uyuyan ama hiçbir partiyi kaçırmayan arkadaşımız için!' diye duyurdu. Herkes alkışladı. Küçük Baykuş böğürtleni mum gibi üfleyip bir dilek tuttu. 'Sizinle daha çok alacakaranlık partisi dilerim,' dedi. Ve hep birlikte yıldızların altında güldüler.

Oyunlar sürdü ve Küçük Baykuş arkadaşlarına mutlu bir şarkıyı nasıl öteceklerini gösterdi. Ay ışığında dans ettiler, ateş böcekleri de dans etti. 'Bu şimdikiye kadarki en güzel parti,' dedi Pip. 'Ve hepsi onu senin için planladığımız için,' dedi Nutmeg. Küçük Baykuş kendini sevilmiş ve aralarına alınmış hissetti; arkadaşlarının onu gerçekten anladığını biliyordu.

Gece ilerleyince Küçük Baykuş esnedi. 'Sanırım artık yuvama uçma zamanım geldi,' dedi. 'Ama bu alacakaranlık partisini asla unutmayacağım.' Arkadaşları el salladı. 'İyi geceler, Küçük Baykuş! Yarın iyi uyu!' diye seslendiler. Küçük Baykuş yuvasına uçtu, kalbi mutlulukla doluydu. Arkadaşlarının her zaman yanında olacağını biliyordu.

Ertesi gün, Küçük Baykuş uyurken sincap arkadaşları yakınlarda sessizce oynadılar. Onu uyandırmadılar. Dinlenmeye ihtiyacı olduğunu anlıyorlardı. Akşam olunca yine bir alacakaranlık partisi için buluştular. Nutmeg yeni davetiyeler, Pip oyunlar, Hazel hikâyeler getirdi. Küçük Baykuş onlara katıldı ve yıldızlar parıldayana kadar gülüp oynadılar.

O günden sonra arkadaşlar iki tür parti verdiler: sincaplar için gündüz partileri, Küçük Baykuş için alacakaranlık partileri. Herkes mutluydu. Küçük Baykuş, gerçek dostluğun birbirimizin düzenini önemsemek olduğunu öğrendi. Arkadaşları da biraz anlayışın büyük fark yarattığını öğrendi. Hepsi, her arkadaşın özel olduğu Fısıldayan Orman'da mutlu mutlu yaşadılar.